

частково. Ці ознаки, слід вважати, достатніми, щоб розкрити всі суттєві моменти досліджуваної правової категорії [4]. Також варто вказати, що проведений аналіз міжнародного досвіду щодо протидії та запобіганню корупції в цілому дозволяє сформулювати уявлення про основи передової національної антикорупційної стратегії, розвиток якої необхідний у сьогоdnішній Україні: сильна політична воля вищого керівництва держави до боротьби з корупцією і сформована на її основі єдина державна політика в галузі боротьби з корупцією, яка б включала комплекс заходів державного, політичного, економічного, соціального і правового характеру [3].

Список використаних джерел

1. Наталія Ахтирська – Міжнародний досвід боротьби з корупцією як вектор формування національної антикорупційної політики: огляд законодавства Румунії URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/viche_2015_18_2.
2. Валова Анна Вікторівна, Раєцька Людмила Василівна – Корупція як суттєва проблема національної безпеки. URL: chrome-extension://ohfgljdgelakfkefopgklcohadegdpjf/https://www.socosvita.kiev.ua/sites/default/files/theses_1.pdf.
3. Т.В. Ільєнок – Боротьба з корупцією: міжнародний досвід. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2013_2_11.
4. Ю. В. Гродецький – Поняття неправомірної вигоди у кримінальному праві України. URL: http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/6081/2/Grodetskiy_118.pdf.
5. Коруля І.В. – Зарубіжний досвід у сфері протидії корупції та можливість його використання в Україні URL: http://www.par.in.ua/1_2014/Korulia.pdf.

Потоцька Вікторія Василівна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
ННІ № 3 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри економічної безпеки та фінансових розслідувань Національної академії внутрішніх справ, кандидат економічних наук, доцент ***Грущенко О. А.***

ВПЛИВ МОТИВАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ЗНИЖЕННЯ КОРУМПОВАНOSTІ В УКРАЇНІ

Історія виникнення та розвитку інвестиційної діяльності нараховує біля семи тисячоліть. На сьогоdnішній час важко сказати, коли саме виникли перші елементи управління, але потреба в управлінні виникла тоді, коли люди почали жити та полювати групами. Перші спроби вивчення процесу управління та мотивації можна знайти в єгипетських папірусах та на глиняних табличках.

Перш ніж розглянути історичні етапи виникнення основних концепцій теорії мотивації, вважаємо за потрібне визначити, що саме будемо розуміти під поняттям мотивація та мотив.

Треба розуміти, що чіткого загальноприйнятого поняття мотивації не існує. Сучасна наука має багато підходів до визначення феномену мотивація.

Слово мотив походить від латинського moveo – «рухаю». В широкому сенсі мотив – все, що викликає активність людини: його потреби, інстинкти, потяги, установки, еталони і тощо.

Вперше термін мотивація вжив А. Шопенгауер в статті «Чотири принципи достатньої причини». В соціологічному словнику поняття «мотивація» розглядається як:

1. Осмислення індивідом ситуації, вибір і оцінка всіляких моделей поведінки, їх передбачуваних підсумків і формування на цій основі мотивів, які визначають поведінку даного суб'єкта.

2. Відносно стабільна система мотивів, які визначають поведінку даного суб'єкта.

Мотивація – стан особистості, який визначає рівень активності та направленості дій людини у певній ситуації. Також, можливо визначити мотивацію як процес, обумовлений необхідністю, яка спонукає до дії чи активності. Зарубіжні дослідники Майкл Мексон, Майкл Альберт, Франклін Хедоури під мотивацією розуміли «процес спонукання себе та інших до діяльності для досягнення особистої мети або мети організації».

Необхідно розуміти, що мотивація не є суто властивістю людської природи, це результат якогось певного процесу; система заходів, які спонукують співробітників виконувати поставлені цілі з більшою віддачею; іншими словами, процес стимулювання самого себе та інших на діяльність, що спрямовано на досягнення індивідуальних та спільних цілей організації.

Під мотивацією розуміється весь комплекс заходів внутрішніх психологічних умов формування або активізації певного мотиву поведінки. Умови ці включають формування мотивуючого середовища, економічних потреб, ціннісних орієнтацій, інтересів і їх актуалізацію на основі стимул-реакцій або необхідності.

В сучасній науці існують різні підходи до визначення феномену «мотивація». Аналізуючи їх можна побачити певні подібності: під мотивацією розуміють функціональні рушійні сили які визначають поведінку живих істот. Ефективна мотивація завжди має дві рушійні сили: внутрішню та зовнішню. Поведінка людини завжди вмотивована. Мотивувати – означає врахувати інтереси та актуалізувати потреби людини чи групи людей.

Підсумовуючи вище викладене, можна зробити висновок, що дана тема дослідження є актуальною і з плином часу, буде цікавити дослідників у різних областях науки. У процесі дослідження було розглянуто основні положення класичних теорій мотивації та запропоновано схему еволюції мотиваційних поглядів в межах цих теорій.

Слід підкреслити, що в межах зазначеної еволюційної схеми підходи до трудової мотивації зазнали значних змін, що пов'язано зі зближенням цілей працівників і працедавців. Доцільно зазначити, що розуміння основних положень класичних шкіл мотивації може бути дуже корисним при розробці ефективних мотиваційних моделей у сучасному суспільстві.

Також розглянувши процесуальні теорії та моделі, необхідно зазначити, що індустріальне суспільство недостатньо використовує інтелектуальний потенціал людини. Вище перераховані теорії мають допомагати у застосуванні теоретичних знань на практиці у будь-якій сфері діяльності. Сутність та основні види мотиваційних теорій та моделей у своєму розвитку мають довгу та глибоку історію яка походить ще з часів давньої Греції та Риму. З підвищенням інтересу науковців до явища мотивації, з'являється потреба у формулюванні нових підходів та методів мотивації. Проаналізувавши різні методи та підходи бачимо, що кожен з них має свої переваги та недоліки які слід враховувати керівнику в процесі управління.

Отже, моделі мотивації інвестиційної діяльності являють собою прямий і непрямий вплив на стимулювання припливу інвестицій в економіку держави, поліпшення умов здійснення інвестиційної діяльності, створення сприятливого інвестиційного клімату та запобігання падінню припливу інвестицій через корупцію.

Список використаних джерел

1. Дишлюк Н. Мотивація і поведінка людини в сфері праці / Дишлюк Н. // Україна: аспекти праці. 1997. № 3–4. С. 9–11.
2. Закон України «Про запобігання корупції». URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.

Приймак Вадим Анатолійович,
ад'юнкт Національного університету
оборони України імені Івана
Черняховського

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ КОРУПЦІЙНИХ РИЗИКІВ У ДІЯЛЬНОСТІ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Корупція становить реальну суспільну небезпеку та стоїть на заваді демократичним перетворенням в Україні. Вона є порушенням верховенства права, прав людини, підриває основи соціальної справедливості, негативно впливає на становлення інститутів демократії, підриває моральні засади суспільства.

Задля запобігання корупційним проявам, боротьби з корупційними злочинами, формування негативного ставлення населення до корупції в державі утворено та діє система антикорупційного законодавства [1], а відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» формується і реалізується антикорупційна політика (як частина державної політики), тобто – діяльність органів державної влади, місцевого самоврядування, а також структур громадянського